

Bezoek aan het Joods museum voor Deportatie en Verzet en het fort van Breendonk met kandidaat-vormelingen

Sinds een 6-tal jaar ben ik actief als vormselcatechist op onze parochie, de H.Kruisverheffing te Sint-Kruis Brugge.

Vanuit mijn katholieke opvoeding probeer ik 11-12 jarigen christelijke waarden en normen bij te brengen. En dit op een creatieve manier.

Want het is de dag van vandaag niet meer gemakkelijk om jongeren te boeien. En zeker niet als het rond het instituut "Kerk" draait ... Zeker na het gebeuren hier in ons bisdom.

Ik probeer de jongeren dan ook een boodschap van liefde mee te geven door met hen zoveel mogelijk op stap te gaan.

Na een lange voorbereiding door stil te staan bij wie we zijn, waar we vandaan komen, geluk hebben, wat is liefde, keuzes maken tussen goed en kwaad , ... staan we 1 dag stil bij het kwaad in de mens.

Om te weten wat goed is moeten wij ook weten wat kwaad is ...

Om kinderen wat onder te dompelen in het kwaad organiseer ik al enkele jaren een daguitstap naar het Joods museum voor Deportatie en Verzet in Mechelen en het Fort van Breendonk.

Ik hou er ook aan om het gezin van de kinderen te betrekken in de daguitstap. Samen gaan we op stap ...

s'Morgens vertrekken wij op de tonen van Joodse muziek – muziek uit het getto van Lodz – richting Mechelen. Een zekerheid hebben wij in tegenstelling met de Joodse families tijdens WO-II of met de opgepakte verzetstrijders ... :

s'Avonds zijn wij terug thuis...

Geen onzekerheden, geen angst om nooit meer terug te kunnen keren ... een didactisch "leuk ?" familieuitstapje. Geen uitstap naar onze dood ...

In het JMDV verdelen wij ons in 2 groepen.

De ouders gaan op stap met een gids , dit jaar Els Dethier, die het op een "volwassen" manier aanpakt. Tot de kern van de gruwel ... en hoe het politiek zover is kunnen komen.

Paula Shirvill leidt de kinderen op een zeer aanschouwelijke manier op. Zij laat de kinderen in de huid van Joodse kinderen kruipen.

Abraham die in 1942 zijn Joods "vormsel"feest ging vieren. Net zoals zij vandaag hun vormsel gaan vieren. Wel in een wereld van verschil ...

Simon die uit de trein van konvooi XX springt ...

In de rouw"kapel" staan we stil rond onze groepskaars, luisteren wij naar de namen en leeftijden van gedeporteerde kinderen. We bidden er ook een "Onze Vader" ...

Na het bekijken van de getuigenis van Emile Vos wordt het stil en springen bij enkele ouders de tranen in de ogen ...

Na een gezellig middagmaal in de stufed op de grote markt van Mechelen vertrekken wij na de middag richting Willebroek.

Opnieuw verdelen wij ons in 2 groepen maar ditmaal anders samengesteld. Gezinnen blijven bij elkaar om samen sterk te staan in het fort, in de gruwel.

Niet gescheiden zoals Joodse families, Belgische families van verzetstrijd(st)ers, ...

Dit jaar zijn het Kevin Polfliet en Yves die ons rondleiden. We stappen door de grote toegangspoort het oord van verderf in. Geen Wellnesshotel maar een donkere, koele ruimte, ...

Kinderen, broers en zusjes, mama's en papa's blijven hecht bij elkaar. Als gezin worden zij geraakt...

De gidsen vertellen over de ontberingen, de slagen, de foltering, het dagschema in het fort van Breendonk.

De angst ook, de dood ...

Op het einde van het bezoek lezen we nog een bezinningstekst voor "Gelukkig zijn " aan de treinwagon.

Uit de vele reacties te horen was het een beklievende dag. Een dag die lang in de herinnering zal blijven hangen. Hun vormselcatechese zal altijd verbonden blijven met die ene dag ...

Dagenlang spreken de kinderen nog in familiekring over die uitstap, het gebeuren. Een liefdesband die hechter wordt.

Kinderen beseffen dankzij deze uitstap hoe gelukkig zij zijn...

Als organisator geeft mij dit een voldaan gevoel. De boodschap is begrepen ...

Soms krijg ik de opmerking dat dit bezoek niet voor 11-12-jarigen is. Een stelling waar ik niet akkoord mee ben.

Kinderen worden er gedragen door mama's en papa's, broers en zusjes die meezijn.

De manier waarop de gidsen het aanbrengen ...

Het gebruik van de pedagogische bundel van de Auschwitz-Stichting

"Zal jij er nog zijn ?"

En op deze leeftijd zijn deze kinderen nog puur, spontaan toegankelijk, zonder vooroordelen, ...

Als vredeseducator, als vormselcatechist voel ik mij dan ook gedragen ...

Dankjewel , lieve ouders, lieve kinderen, medewerkers van het JMDV, het fort van Breendonk en de Auschwitz-Stichting. Dankjewel Els, Paula, Kevin en Yves , Frank en Frederic voor de interesse en de steun.